

rad - test - let pre - ove - sedam - moći je. ih
bilo doista su kopačice i gorovici... ferovaci". Ali kamo bi došli, kad bi još ovakvih znacajnih dokaza nabrojili, te smo samo iztaknuli, da se vidi, kako njezino cresa žene malo dalje vide negoli njezini creski muži, i kako su one slobodoumniće i određite. — U ovim kućama, gdje su bile samo žene kod kuće i izjavile su komisaru istinu, da naine govorile hrvatski; da se njekoliko slučajeva, gdje su na većer muževi, došav doma, bili pozvani pred sudbenu inkviziciju i bili primorani, da sutra dan odmah idu na občinski ured i promjene izjavu svojih žena, inače neki traže tko će jim pisat suplike za onoga sinu soldata, za onu hčer udovice, za onoga zeta mornara itd. itd. A pecari, a sluge? a mornari? a sanseri? Altročke u Tvrčima...

Mnogi izjavili se da govorile talijanski, a kad tamo svatko bi prisegao hiljadu i hiljadu puta, i bez straha svetogrdja, da oni u obitelji i sa drugim govorile hrvatski. A to su Vam ovi sledići; i čemo ih kazati, neka ih svet poznade da su lažave: Rubinić Gaspe rečena Pečarca; Filinić Antonia reč Bonaca; Misinić Andriana reč Perko; Pisarić Dume; Ferlora Anton reč Žikica; Duimović Dume r. Longa; Bravdica Jure r. Butorica; Celjan Andre; Koljevina Ivan, pečar; Lucis Miko; Lucis Anton žena mu rečena Mulovica; Koštrenić Mare; Paron Mikova itd.

Jedan dan došao pred Duimovića Jura jedan galopin, koji mu ovako progovori: "Čuj, kako će ret ti kada ti pride pitali, kako govoris kući?" "Molim te..." — mu odgovori odriesio Duimović — "sto će bit moj posao; ja znadim ce mi zapovedati zakon božji i zakon cesarski; ja ču reć istinu, a ti greduci agitirat nevine ljudi, tafes i varas tvoga brata, sram te bilo". (Ovo je kazao isti Duimović Jure pred Markom Bunićem, Antonom Santuhine i Ant. Koljevinom.

Neki Anton Morić koga svi Cresani poznaju, kazao je po placu, da je i njega nazorao Bepo Karvin da reče, da mu je občevni jezik (domaći govor) talijanski.

Nit znademo, nit marimo znati sadržaj utoka, kojeg su toboži povredjeni u svojem pravu upravili naši Talijani na c. kr. namjestništvo, jer već a priori tvrdimo, da je i to jedan korak od onog njihovog pozatog "osar tutto", pak se učinju sa svojim mistifikacijama i lažnim onamom, gdje su više puta nasli pomoći i uslijela. Mi moramo pobiti onu jedinu "fra le tante" činjenicu, koju navadila Bennatti u svojoj interpolaciji, da toboži dokaze prisiranost g. Ciskuta, vladiniog komisara. Tu činjenicu trščanski "životičić" krti po židovsko — šarlatsku: "Veneziani.... serbo-croati?" Istina je u Cresu biva već preko 30 godina venecijan Tonetti, koji ozivom se ovdje za jednu našu kopačicu, ta, nepoznavajući drugog jezika osim "ferovackog" obci svojom djeecom, pače i svojim mužem tim jezikom, i istim jezikom služe se oni i u kući i izvan kuće u svojih poslovihi. Buduć da pretežno majka ovuda kod nas stvara i daje intonaciju svojoj obitelji, ta nije ništa čudno, kako jedan venezian ili čotor u Tonettijevih, prilika može mirne daje i zakonito kazati, da mu je občevni jezik serbo-croat. Jeli tako pokopačeni gospodine?

Tonettijeva dokle izjava nije nikakva nezakonitost a još manje sramota. (Podlost i sramota je ona stotine i hiljade naših ljudi, kojim materinski i občevni jezik je uvek bio ferovacki, upisati ih lažno i nepoštano, da im je občevni jezik talijanski podlost i sramota jest stotine i stotine naših renegata, koji, odnjihani "na domaću sukuju" pod domaćim "policom", zadojeni slovenskim mlukom i nago-vorenim hrvatskom riječu od svoje brižljive majke, od svog trudoljubivog oca — kopača, al mornara, upisati se, da talijanski govor i danas se oni tih svetih uspomena

stane i nistar foliko na mrze, koliko ono živanjem zemaljskoga odpora duh zakona mijeko, onu rieč, onu motiku, koja ih je odhranila. Danas su ti takovi u redovima talijanske stranke ono što su njezine turjak vojski hilli gordi janjičari. Eto dokle našto se svadja, sva ona galama i rod o m o n f a d a. Bennatićevoj interpolacije!

Budava se vi, gospodo Creaka, raspisati sa Vašim: "scev tutto". Pak baš ta okolnost jest i biti će ona tvrdi kost, koja usprkos svim nemaravskim, barbariskim postupanjem u našom južnom dijelito u školi, gdje 95% od njih sa svojom majkom, sa svojom braćom i sa svojimi drugovima po creaki ulicama govorile ferovacki, spak, oni nas Europe, dvadesetog veka! ta djeca ne čuju u školi ni jedne riječice svoga materninskog jezika, i jači si ga onom djaku ili učitelju, koji bi se usudio, ma i samo pisanut hrvatski u Crekoj pušću školi. Ali rekonsmo tvrdi je ta kost, jer protiva zakonu naravi i protiva prvim početkom pedagogije težko je, nemoguće je boriti se po onoj: "quod natura facit nemo trahi u...". S tel su kapili, Vi prosvjetitelji creskog puka u dvadesetom veku? Čujte, Cresani će ostati i nadalje, ono što su uvek bili pošteni Istrijanci i čestiti istarski Hrvati, Slovinci, Slavi, Serbo-Croati ili, kako i što vraga hocete, ali su nikada i nikada gladini talijanski... renegati. — Astu capio ejor Bennatti e compagnia bella? Altročke, Vita Cherso italiana... buffoni". Gospodine zastupnici, mi se ne bojimo revizije, jer smo i svi svjeti, da kad bi došao ne jedan, nego desetak nepristranih vladinih komisara amo u Cres, Cres će sve to većma prikrat u broju onih, koji hrvatski govor, pak od 80% poskoditi će broj na 95%, t. j. do pravog zakonitog i istinotog broja. (Svidiće se.)

Školske takse u občini Kastav.

Interpolacija zastupnika Špirića i dragova na njegova preuzmetost gospodina ministra bogoslovija i nastave, tičuća se odmjeranja školskih taksa u mjestnoj občini Kastav.

(Konačno.)

Kod toga bijaše zbog osobitog obzira iztaknuto:

1. da su u posebnom izkazu navedeni i od občinskega glavarstva kolim zemaljskom odboru toli c. k. školskim oblastim pripomislani podatci posve točni, i da se može o tom svatko i u svakoda dobiti.

2. da su u rubrici: "broj dјaka i djevojčica od 12 do 14 godine" izkazana djeca polag § 11., alineia 4., državnog skolskog zakona u savetu se § 11. istoga zakona i po § 1. zemaljskoga zakona za Istru od dne 4. aprila 1870., oslobođena od polazika škole, i da nisu dakle po § 1. zemaljskoga zakona za Istru od dne 7. augusta 1896. dužni plaćati školske takse;

3. da neimaju u rubrici: "broj one djece, koja prekoračuju za odnosni broj učiteljskih sila opredjeljeni broj" nijedne takve škole, kakvu zahtjeva bezuvjetno § 11. državnog zakona za pučke škole, te da su na temelju toga zakona oslobođena od plaćanja školskih taksa i takva dječa, kojih predviđa § 1. zemaljskoga zakona za Istru od dne 7. augusta 1896.

Na opaku zemaljskog odbora, da se ne može oslobođiti od školske takse onu dječu, dužnu polaziti školu, kojih broj prekoračuje za odnosni broj učiteljskih sila, opredjeljeni broj djece, te da može taj slatki dati samo pravo, da se dotična škola poveća, odgovorilo je občinsko glavarstvo, da si kod toga prisvaja zemaljski odbor ono pravo, koje pripada po § 6, alinea 3. školskim oblastim; da se isti zemaljski odbor protivi proširenju takve škole primjerice u Zametu, gdje utjeruje školsku taksu za 203 djece i, gdje nedaje drugu učiteljsku silu; da se takvim dokazom

zivljenjem zemaljskoga odpora duh zakona o školskih taksa i školskih izvrši, pošto zahtjeva duh zakona, i školski zakon, da se uredi škole i pojedine razrede tako, kao što to školski zakon zahtjevaju, i da se tekmar tada, kada su škole i razredi tako uređeni, kako i u koliko te školski zakoni traže, mogu ujediti školske takse na račun one djece, koja su u školu i u koliko su dozne polaziti u škole i one razrede.

Oblizrem na dešada rečeno i na okolnost. Mo nije občinsko glavarstvo na svoje dopise, poslane c. k. kolarskom Školskom vjeću na Voloskom, odnosno c. k. zemaljskom Školskom vjeću za Istru u Trstu od dne 29. oktobra 1900., br. 3706. i od dne 9. januara 1901., br. 4428, tičuće se odmjeranja školskih taksa, proti kojim se je občinsko glavarstvo tako dugo branilo, koliko se je to zakonito dalo, i gledje kojih bi bilo nepravedno, kad bi imali stanovnici občine više platiti, nego li su po zakonu dužni, riješiti do danasnjega dana primilo, uslobadaju se podpisani stavliti na njegovu preuzmetost gospodina ministra bogoslovija i nastave.

Je li akcija Vasa preuzmetost učiniti slične korake, da se već jednom oni dopisi občinskega glavarstva u Kastvu, koji se tču odmjeranja školskih taksa u toj občini, zakonitom načinom riješi?

U Betu, 29. maja 1901.

Spinskić, dr. Ferri, dr. Zitnik, Žitkar, Blažinski, Planjan, dr. Hruban, dr. Tavčar, Vuković, Vencajz, Berka, dr. Ploj, Robić, Perić, Borčić, Pogačnik.

DOPISI.

Trst, 20. junia 1901. (Zaštužena a pedepsa.) Talijanski župnik Rojana — kod Župnika Rojana — g. Jurizza hoće pod svaku cenu, da se s njim novinari danonice have. On se drži valjda one naše narodne, da je još vuku, za kimpis u selu, i junaku, o kom svjet nezbori, jer bi mu inače moral dosaditi, što ga ne prestano talijanski i slovenski novinari amo tamo povlače.

Župnik Jurizza — kako mu ime kaže — jest „puro sangu“ jer mu roditelji dodješu u Trst iz cisto slovenskog Logatica i jesu i danas slovenski Jurca. Sin odgojen u talijanskom duhu u Trstu, otuđio se svomu narodu i postao odpadnik. Kao takav imenovan bijaše od gradskog magistrata u Trstu — koji je poznato — u židovskoj vlasti — župnik u Rojanu nakon smrti blagoprijenog župnika Talera. Razmjerno vrlo

mlad za ono važno mjesto, ohol i tast, zaljubljen sam u sebe, mislio je, da je postigao posve svoju svrhu. Nu trščanski židovi neimenovaše ga župnikom, da radi u novoj župi po propisih katoličke crkve i u njezinom duhu, nego da potalijani rojanske Slovence, da bude agentom trščanskog magistrata i lažliberalne talijanske stranke. Novi i mlađi župnik zamjerio se je odmah pri nastupu svoje službe sa ogromnom vedenom svojih župljana — naime sa Slovenci, jer je počeo ukidati u crkvi malo po malo sve što se je molilo ili pjevalo slavno. Mjesto slovenskoga, uvađaće je talijanski ili latinski. I talijansku propovied uveo je u svojoj crkvi. Židovski listovi digoše župnika Jurizza radi njegovog patriotskog djeđelovanja u samo krilo oca Abrahama. Danas neima u Trstu među lažliberalci i židovi obljuženijeg svećenika, nego li je župnik Jurizza. Išti rabini i nadrabini izčezavaju pred svetlim licem mladoga i lie pog župnika.

Slovenski župljani Rojana motrili su dugo mirno te novočarje svoga mladoga župnika. Počele malo po malo mrmnjati, pak prigovarati i končano vikati. Za slovenske župljane zauzeće se i slovenski listovi, zahtjevajući od župnika Jurizza, da štije, običaje, koje je našao u svojoj Župnik za to mari i nemari. On

ide svojim putem, dalje uvede i zadovoljna lica, jer mu iz Trsta dočekuju židovi i židovke: bravoli i evriva!

Kad nemoguće župljani dulje podstaviti samovoljnog djeđelovanja svoga župnika, potražiće se na ordinarijatu i biskupu. Tamo je bilo u tom poslu nebrojeno deputacija. Uvick se ih je mirolo i tješio: bit će bolje, strpiće se, bit će bolje ne bijaše, jer župnik Jurizza ne stava više ni molbu svoga putka ni grožnja ordinarijatu. On zna, da ima za sobom gradski magistrat i židovsku štampu, a to mu je doista. Župljani hoće da zdroje, dan na dan sve to gore, a od nikud pomoći. U zdrojnosti odlučiće pomoći si sami. Sastaje se, dogovorite se i slobode se u tom, da će prestupiti na unijalstvo. Sastavite molbu, sakupite oko 400 podpisa odraslih župljana i molbu odpravite na političku oblast.

Sad je tekmar puno biskupskom ordinarijatu među očima; sad tekmar uvidiše što može inače miran, dobar, i poboljan put u svojoj zdrojnosti; sad jedva prisluže oštrelje i ozbiljne na župnika Jurizza, al on će više neovrće na ono, što mu dolazi iz ordinarijata, ter kaže odučeno: ovdje sam ja, gospodar! Proti ukorom i ukazom biskupskog ordinarijata tuži se on ravno u Rim. Neboji se na nikoga, jer zna, da su židovi svemogući u Trstu.

Gospoda na ordinarijatu razbijaju župu, što će se odpojm i prepustiti župnikom, koji neće da sluša ni molbu ni grožnju. Končano odlučiće težkim srcem, da se župnik Juricu suspendira i diviniza, t. j. da nemore misiti itd. u svakdanji dan — kako kaže jedan židovski list — za osam dana.

Taj korak ordinarijata izazrao je u židovskom faboru pravu pobunu. Odmah se sastala delegacija gradskega zastupstva, odasla bi k biskupu ravnatelj gradskih uredu, i stvoreno više važnih zaključaka, koji ostaju za sada tajumci. Židovska štampa, napose „Piccolo“ grozi da biskup otvoren, da će morati odstupiti, da će mu se dogoditi kako i pokojnom biskupu Glavini, da on taj nezavopiveda itd. itd.

Bojeti mora sve to presvi biskup Šterka, komu pripravlja te gorke pilote njegov miljenik i ljubimac Jurizza, koji ga je posjetio za njegovog biskupovanja čak i u Krku, koji spada u čelu ovih reformatora, koji hoće, da sve položuje tamu, gde nemoguće potalijani i koji vode i danas odlučnu riet na biskupskom ordinarijatu.

Franina i Jurina.

Fr. Ča da vaš petek ne kukuriće kako i drugi petek?

Jur. Ne, zač oni petek nego galo.

Fr. A kako mu gre bolje, talijanski al hrvatski?

Jur. Ma stori konat, da znaj, kako slab jedno i drugo.

Fr. Pak će se sili po talijanaki?

Jur. Zač misli, da je lipše.

Fr. Reci mu reci, da je grdo čut pasa njavkat i macku lajat.

Fr. Zrenjanski talijani dali su se na divljenimenti i kanti.

Jur. Kaj jutro al večer?

Fr. Vero na večer.

Jur. A ja, misto večere zapivaju, da lagje pozabe na krušle va trbule.

Fr. Kaj njim krušli?

Jur. Mora brizan, kada je malo kada pun.

Razne vijesti

Političke:

Austro-Ugarska. Službeni list bečke vlade od dne 27. t. m. pričuće predviđanje rješenje, kojim je njen veličanstveno podigli ministru za bogoslovje i nastavu dr. Vilimu vitezu Hartelu i ministru za Češku dr. Antunu Rešeku red zapovjeđe kruna prvega razreda. Ova odlikovanja jedu se savršeno sa putovanjem kralja u Češku i sa velikim napredkom kraljevine Češke na prorjetom polju. Osim ove dvojice, dobrolo je i mnogo drugih odlikujućih namještava vrste odlikovanja. Među odlikovanima nazare i se načelnik zlatnog Praga, oba pedagošnici, zastupnik dr. Herold i mnogi drugi.

Nakon grozne smrti nearetnog meksičkog cara i austrijskog nadvojvode Maximilijana, bijaju sve do suda prekinuti diplomatski odnosi između Austro-Ugarske i Meksika. Ovi dan biće imenovan našim poslanikom kod republike meksičke grof Gilbert Hohenwart, dosadašnji generalni konzul u Tangeru.

Zaključci delegacije, bijaju prošli dana potvrđeni; među timi nalazi se i proračunski provizorij do konca godine 1901.

Od svih austrijskih sabora započeo je zajedati najzadnji istarski sabor a svišto je svoje sastojanje najprije. Osim otvorenih sjeđnica nebijase više druge i težko je bude, ako vlasta ne sagradi talijanskoj većini sabora most, po kojem bi se mogli vratiti u sabor. Nebi naš nimalo iznenadio, kad bi im taj most tím prije sagradila, pa bilo i na ledjini načega naroda, koji je već i onako toga mnogo podnio.

U dalmatinskom saboru bijaju prihvatan predlog dr. Čingrije, da se sabor pridruži odnosno zaključku carevinskog viča u poslu vinske klauzule, zatim predlog financiјalnog odbora, da se zabaci stavku za talijanske škole u Splitu.

U galickom saboru stavlja je poznati zastupnik Stojalowski predlog, da se promjeni zemaljski statut i izborni red. Predlog bijaše prihvaćen i upućen pravnom odboru. Stojalowski traži, da se poveća broj zastupnika u seoskim izborničtvima i da se protegne izborni pravo na sve občinske izbornike. Zastupnik Jayorski stavlja je predlog a sabor ga je prihvatio, da se imenuje na izabranoj mjestu činovnika državnih željeznic, poštanskih činovnika i kod oružništva jedino možitelji poljske narodnosti. Taj predlog ne samo da je nepravedan napram drugoj narodnosti, koja prebiva u Galiciji, napram novljivim Rusinom, već se protivi i državnim temeljnim zakonom, po kojih ne može biti od njedne javne službe izključen nijedan član bilo koje narodnosti, stanjuće u dotičnoj pokrajini.

Građa Gora. Mladočesko glasilo "Narodni Listi", koji su u tijeku odnosili sa Cetinjem i Biogradom pišu, da će knez Nikola boraviti na carskom dvoru u Peterogradu istodobno sa srbskim kraljevskim supružnikom.

Bugarska. Svak ruskoga, cara, veliki knez Aleksander Mihajlović, posjetili će Bugarsku dne 8. t. m. Veliki knez stiže će na oklopnući "Rostislav" na kojoj je on zapovjednik, u luku Burgas.

Rusija. Carskom naredbom ustrojeni su novi carinski uredi u Vladivostoku i Nikolskom. Dne 27. juna primio je car Nikolaj u posebnu audienciju članove njemačke vojne deputacije pod vodstvom generala Molitke-a. Deputacija pogodstio je najprije car a zatim njemacki poslanik.

Italija. U okružju Ferrare doslo je do kravog sukoba između radočika i vojske. Ubogi radnici moraju da radi na gospodarskim posjedima u becijenu, te su radi toga zapustili radnju zahtjevajući od gospodara, da im dađu bar toliku plaću, da uzmognu prehraniti sebe i svoje obitelji. Nemilosrdna gospoda odabiće opravdanu molbu; oblasti poslaže na lice mjesata vojsku, koja će na radnike strijeljati, te više njih stočila što ranila.

Družba sv. Cirila i Metoda za Istru

Pedagogička Pala

Pozivaju se rodoljubi u Puli, da prisjeti se rođendana, ali i ovu priliku, da je zblja toliko hrvatske djece bez škole.

Prinose i članarinu prima tiskarna Krmptović i dr. Istarska posuđiljica i blagajnik podružnice P. Ženzerović u pisarni podpisano.

Pula, 1. jula 1901.

Dr. M. Laganja,
najmlađi podružnici.

Mjestne:

Zaključak školske godine u hrvatskoj školi u Štjanu, bijale u saboru dne 29. tek. Škola se je zaključila tako ranio, jer će se doći do jedan sat u treću početi razdoblje dok su još lepa vremena, da se bude mogla škola otvoriti na pravu dobu. Osim školske djece, prisustvovalo je svedomom završetku mnogo roditelja i drugih osoba iz Pule. Predsjednik puljske podružnice g. dr. M. Laganja, izjavio je prisutne lijepono besjedom, izaknuv korist i svrhu škole, priporučiv djece da ne zaborave knjige i preko praznika, a roditeljima da ju odgajaju u milom materinskom jeziku. Govorili na izbiće pješmeće učenicu i učenice: Turak Ivo, Pečenko Justina, Plat Ivana, Klimić Anton, Gjivčić Stefanija, Pečenko Marija, Urbanc Josip, Francišković Ivan, Ličavac Antonija i Dobrovčić Josipa. Krajanovili su bistro i pravilno, te je bilo viditi da se gospodinica učiteljica mnogo trudila, da ih lijepo nauči. I pjevanje pod ravnjenjem g. nadučitelja E. Jelinića bilo je vrlo krasno. Bilo je vidljivo, da divne narodne poskočnice pružaju dječacima upravu iz srca, te ne pjevaju samo ustima, već da i osjećaju ono što pjevaju. Najjepa hvala ide obadvojici, na njihovom marljivom trudu a tako i g. kapelanu mornarice D. Kokolu, koji je podučavao vjeronauk, kad mu zvanici poslovi dopuštaju, i našim tamburašima, koji se potrudile, da glasom začine tu u istinu lijepu svećanost. Na koncu se porazdili malo izječe. Iz njega vadiamo, da je podijeljeno od vlasti ovoj učioni pravo javnosti, t. j. da nauči u njoj dovršeni vrijeđe, kad na svakoj drugoj javnoj školi. Zdravstveno stanje bilo je povoljno, nu umrilo je ipak dvoje djece, dvoje učenice. Polazilo je školu ukupno 112 učenja, 57 muških i 55 ženskih; u prvom dijelu 68, u drugom 44. Nova školska godina počinje dne 2. septembra.

II. P. potvrđuje, da bi im moralni Talijani biti zahvalni za propagandu koju su socialisti vodili u vanjskim selima.

I još se imaju obraza na oko prepirati sa Talijanima! Neka pošteli ljudi sude takvu znacajnost!

Mi im samo kažemo toliko: Bolje biste bili odgovorili povjerenju ljudstva, koje vas je slijepe sledilo, da ste uložili prosvjetljeni protiv izboru Benjatata na carevinsko vijeće. To je bila vaša dužnost, koju niste izpunili, a ne očekivali zahvalnost od borgezije za agitaciju među slavenskim seoskim narodom!

Što se tiče škola, mislimo smo da oni ljudi, koji su zapisali na zastavu emancipaciju ljudstva bez razlike u narodnosti, mogu bez grizoduba ustati da pitaju školu za 17.000 hrvatske djece, koja je dužna polaziti školu. A te neima, Ako neveruju da je toliko naše dječice bez škole, oni bezobrazni pisari, koji kapuće jučer iz Italije, otkuda li, u Pulu, pak hoće da razpravljaju o našim stvarima, koje nepoznaju, neka se popitaju kod njihove sumišljenice Martinuzzi, pa će im ona kazati: Neka popitaju "tova-

rica" Pirca i "tovarša" Martina pak će ih i ovi podučiti, da je zblja toliko hrvatske djece bez škole.

Ne trazimo dakle od njih propaganda za hrvatske škole, ali kad te škole uče hrvatskoj djeći, rezultati pedagoške nauke zahtjevaju, da škole budu hrvatske, i nemogu bit drugi, jer nebi bilo napredka. Posteni socijaliste nebi se imali sramiti zagovarati škole makar kinezke, kad bi te bile potrebne za djecu toga jezika. U Istri žive dva naroda treba škola za Talijane talijanskih, za Hrvate hrvatskih. Tražiti ih nije nikakva propaganda već uvjet napredka i razvoja ljudstva. Ako ste vi proti hrvatskim školam tad niste socijalisti, za napredak i kulturni razvoj, niste pošteni i savjetni ljudi — tada ste ono, što smo vam već rekli: talijanski radikalci pod krihom socijalista. Od takovih spoznajemo svaki dan bolje, da nemamo zahtjevati nikakve poravnicnosti za nas puk.

Utopio se podčastnik Aug. Hame. Nasli su mu u žepu brzojav, s kojim ga obitelj pozivaše k majčinoj smrtnoj posjeti. Pripisuje se samom tomu, što mu ne dozvolile dopusta, da podje zatvoriti majčine oči.

Greska rečera. Za topovskih vježba na ratnom brodu "Franji Josipu I" dogodila se prijutne lijepono besjedom, izaknuv korist i svrhu škole, priporučiv djece da ne zaborave knjige i preko praznika, a roditeljima da ju odgajaju u milom materinskom jeziku. Govorili na izbiće pješmeće učenicu i učenice: Turak Ivo, Pečenko Justina, Plat Ivana, Klimić Anton, Gjivčić Stefanija, Pečenko Marija, Urbanc Josip, Francišković Ivan, Ličavac Antonija i Dobrovčić Josipa. Krajanovili su dva Dalmatinica i dva Istrana. Vrlo je začudno, da se češće dogadjaju te nesreće, te bi predpostavljeni čestinci morali skribiti, da mornari ne plačaju najvećim blagom; svom životom ne dostatke i pogreske napravljene kod fabrikacije praha i oružja.

Pokrajinske:

Sudački Izpit. Gosp. Franjo Mavar, sudbeni prisluhnik na Voloskom, položio je sa vrlo dobrim uspjehom sudački izpit u Trstu. Čestitamo.

Imenovanje. Pod ovim naslovom pretiskali smo u zadnjem broju iz Nacionalnog lista pohvalu novoga predsjednika pomorske vlade g. Božu pl. Ebneru. Počinjom slagara izostao je dodatak, koji glasi: "sve što je napisala rodoljubna dalmatinska novina usvajamo i mi te upozorujemo također s našu stranu g. predsjednika pomorske vlade na nepravdu podnijenu našemu narodu u Istri, a osobito na istočnoj obali i otocima sa izključivom talijanštinom u lukačko-zdravstvenim uređima. Očekujemo od njegove nepristranosti, da će htjeli učiniti pravlicu hrvatskom jeziku i imati volje, da podigne, u koliko do njega stoji materijalno stanje našega primorskog pučanstva".

Napokon! Iz Kastva nam pišu, da je napokon potvrdila cesarska vlada pravila "Udruga s. Mihovila" u Rubeši. Koiko se je htjelo pisarje i moljakana lievo i desno prije, nego li nam potvrdiće ta skromna i nevina pravila. Već smo mislili, da nam je neće više ni potvrditi, jer se je odviše zatezalo. Hvala Bogu, da smo i to dočekali.

U nedjelju dne 23. pr. m. započelo

je u Rubeši kod g. J. Rubese upisivanje članova u našu novu "Udrugu" koja ima plenitnu svrhu, duševno i tjelesno dopirati svoju članove. Čim se upiše dostan broj članova, sastati ćemo se na glavnoj skupštini, da si izaberemo upravni odbor i postene naše muževe, koji će družtvom ravnati.

Budete li htjeli, g. uređnike, obavijestiti ćemo Vas i o dalnjem djelovanju našeg novoga društva (biti ćemo Vam zahvalni, ta i onako zaboravite naši prijatelji u tih stranah na naš list. [Op. ured.])

Iz Žrensja pišu dan 24. pr. m.: "K tolikim dokazom talijanske "brutalnosti" u Istri izvolite uvrstiti u sledeći dokaz iz našeg mjesto:

Nas g. župe-upravitelj javio je dne 2. t. m. u crkvu, da će dne 3. i 4. t. m. biti odsutan, jer da mora po poslu u Trst. Rečeno učinjeno.

Dne 3. pr. m. srgne se poživinčena krajnjac i sarenjac u 11 sati po noći pred župnim stanom, gdje su najprije dvički vikali i urikali, posvali i grdići g. župe-upravitelja i njegovu služkinju, koja bijuće sama u kući, te konačno počele udarati i lupati po kućnih vratih, grožđi se, da će van baciti služkinju i sve što je župnikova u kući.

Izvanredno srčana služkinja održi se van iz kuće, te skoci do mjestnog župana, moći ga za pomoć i zaštitu proti bješućem dvičkom. Župan se je početku neckao, jer da se boji, da bi i njega načukli; ali konačno se dade sklonuti, ustane i posteli, približi se k prozoru, odakle je oprao i opsova noćne nemirnjake i smutnjeve.

Kad se je zatim služkinja od župana vrčala kući, napadote ju iznova sinovi djeđovske kulture i ona imade Bogu i slučaju zahvaliti, što je steno izmakla talijanskim fakinom.

Ovaj dogodaj javljen je oblastim, te čekamo da vidimo, hoće li se već jednom na rep stati onim talijanskim propalicam, koji uživaju u nemiru i smutnjama. Te noćne sovorne poznate su oružničtvu, koje bi ih moralo nadziriti redu i pameti.

* * *

Viest o učitelju zlostvete "Lege", priobčena u 44. broju Vašeg lista ubola sa je tako silno, da nemamo nadi nigde mira. Čim je dočuo, da ga je po zaslugu pecnula "Naša Sloga", rekao je, da je pisac one vesti proti njemu maškalcon. Da, da mali gospoditi, maškalconi smo vam mi, jer nehtjedosmo i nećemo da plešemo kako vi svirate! Maškalconi smo jer smo pošteli i čestili muževi, koji ne pušemo u talijansko-krajnjsku tikvu; maškalconi smo, jer si do sada hvala Bogu neoblatiamo prete talijanskom brutalitetom.

Kad ste dosli za nesreću u naše mjesto, doznali smo od krajela i talijanskih podrepnica, da smo mi slobodni i neodvisni muževi i da se nedamo za nos voditi ni od gospode optaljske ni bujske. Vi ste se već onda izrazili, da će bili za pol godine najčvršći Hrvat vaš, a kad tamo ne samo, da niste nijednoga predobilji za talijanstvo, nego izgubili ste i one, koji su vas možda s početka stovali.

Znademo mi, da vas peče, što ne šaljemo našu dječiju u vašu fabriku, iz koje bi izšla mali talijančići i male talijanke, ali da ste mrvicu pravedan, rekli bište nam: pravo imate, posteno činite. Nu tražili pravednost kod nas od "Legi" i "nog" učitelja neimaju smisla. Boli vas možda, što naša dječa neida u vašu školu i što ne-znado onako fakinski prokljinat i psovati sve one, koji ne trube u gospodsku tikvu, nu mi volimo, da nam dječa ništa neznađu, nego da se nauče prokljinat Boga i lude. Peče ga, što još uvek obstoji naš pjevački zbor, koji pjeva radostno Bogu na čast i narodu na slast i pjevali će nadalje dok bude među nama bratske slike i ljubavi za sve što je dobro poštено i plemenito.

Iz drugih krajeva.

Slaveni i slavenska kupalista. U nekoj razpravi, što ju na ruskom i njemackom jeziku donosi bečki "Slavenski Vječ" u pogledu praktične uzajamnosti među Slaveni, nazajmo zanimljiv podatak o odnosašu Slavena naprma slavenskim kupalistima i nečilistima. Ovi imaju u Českoj oko 20, u Moravskoj i Slezkoj oko 10, u hrvatskim krajevinama 12, u slovenskim 4, u Bugarskoj 3, u poljskim predjelima 7, a u Rusiji oko 100. A ipak Slaveni kao da izbjegavaju domaćim lie-

